

РЕШЕНИЕ

№ 3549

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **972** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на С. К. К., против издадената от началника на Сектор „Разследване“, при 03 Районно управление – Столична дирекция на вътрешните работи ЗАПОВЕД № 227з-27/14.01.2020 г., с която на жалбоподателя – старши разследващ полицаи в Група „Разследване на криминални престъпления“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца“.

Оспорващия лично и с помощта на адвоката: поддържа жалбата, с която се твърди наличие на всички пороци, съставляващи основанията за оспорване, по смисъла на чл. 146 АПК; претендира разноси за водене на делото, съгласно списък. Представя допълнително писмена защита.

Ответникът не се явява и не е представляван. Упълномощен юрисконсулт е представил на 18.06.2020 г. „писмени бележки“, с които: оспорва жалбата, с подробно становище, че дисциплинарната отговорност е ангажирана законосъобразно; претендира юрисконсултско възнаграждение и не прави възражение за прекомерност на адвокатско такова.

Доказателствата, представени от ответника и от жалбоподателя (длъжностна характеристика и Вътрешни правила за документооборота в МВР), приобщени по делото без оспорване, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

С обжалваната Заповед № 227з-27/14.01.2020 г. (л. 11 от делото), според текста на същата, на жалбоподателя С. К. – полицейски инспектор, разследващ полицай е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, във връзка с Постановление от 16.09.2019 г. на прокурор при Софийска районна прокуратура М. Т., по прокурорска преписка № 25596/2017 г., което разследващ полицай К. е отстранена от ДП № 227 ЗМК 2020/2017 г., по описа на ОЗ РУ – СДВР. Деянието (бездействие) е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР – „неизпълнение на служебните задължения“, за което на основание чл. 200, т. 11 с.з. се налага наказание „порицание“. Неизпълнението е обосновано с цитираното постановление на прокурора, като са възпроизведени текстове от постановлението, както и такива от Справка № 227р-18725/22.10.2019 г. (л. 11 от делото), обобщаваща резултата от извършена по заповед на началника на Сектор „Разследване“ проверка. Дисциплинарнонаказващият орган, позовавайки се на справката и на постановлението се е ангажирал с обвинението, че: инспектор К., с бездействието си не е изпълнила задължението си по Раздел II “Основни длъжностни задължения“ (цитиран конкретен текст), от специфичната длъжностна характеристика и Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, без да е уточнено, в какво конкретно се изразява нарушението на вътрешните правила. От текста на справката се установява, че се касае за досъдебно производство за извършено престъпление – причиняване на лека телесна повреда по хулигански подбуди. Разследването е възложено на С. К., на 05.09.2017 г. Независимо, че тя е извършила множество процесуалноследствени действия, разследването не е водено ритмично, защото през периодите: 16.09.2017 г., до 15.01.2018 г.; от 15.08.2018 г., до 19.12.2018 г. не са извършвани действия от нейна страна. На датите 19.12.2018 г., 25.02.2019 г., 20.05.2019 г., 03.06.2019 г. са извършени съответните разпити на свидетели. Междувременно, на 13.05.2019 г. в ОЗ РУ – СДВР е получено писмо от наблюдаващия прокурор, с което е изискано, делото да бъде изпратено незабавно в СРП, заедно с писмен доклад за извършените процесуалноследствени действия. На 11.09.2019 г. прокурорът е издал процесното Постановление (л. 21 от делото) по пр.пр. № 25596/2017 г., след като наказателното производство му било докладвано. Прокурорът преценил, че действията по разследването са „неритмични, непоследователни, като в недопустимо дълги периоди от време не са извършвани каквито и да е такива“. Направен е извод, че разследващ полицай С. К. „не е в състояние да осигури правилното провеждане и своевременното приключване на разследването“, поради което била отстранена.

С оглед описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, Съдът дължи да отговори на въпросите: извършено ли е (виновно) от страна на разследващ полицай С. К. вмененото ѝ нарушение на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинараната ѝ отговорност.

Каза се, че в обстоятелствената част на Заповед № 227з-27/14.01.2020 г. ответникът се е ангажирал с дисциплинарно обвинение за осъществено, посредством бездействие нарушение на служебната дисциплина – неизпълнение на служебни задължения. Приел е, че задължението за съответните действия произтича от специфичната длъжностна характеристика (Раздел II “Основни длъжностни задължения“) и от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР. Конкретен текст от длъжностната характеристика е цитиран, но не става ясно, нарушение на кои правила

за документообората в МВР е вменено като нарушение. Въпреки това Съдът приема, че ответникът е изложил ясни мотиви за решението си да приеме неизпълнение на служебни задължения, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР и в тази връзка дисциплинарното обвинение е доказано по несъмнен начин, респективно – не бе проведено от страна на жалбоподателя оспорване на констатациите за неритмично водено разследване. Обяснението на жалбоподателя за прекомерна натовареност с голям брой досъдебни производства, освен че не бе доказано, не може да служи като оправдание, след като (както се каза), през отделни периоди по ДП № 2273МК2020/2017 г. не са извършвани действия, в продължение на повече от три месеца. На лице е обаче друго основание Съдът да приеме, че оспорваната заповед е процесуално незаконосъобразна.

В мотивите на заповедта ответникът е цитирал (позовал се е на) Справка № 227р-18725/22.10.2019 г., подписана от началник на Група „Разследване на криминални престъпления“, с която са обобщени резултати от извършената дисциплинарна проверка. В горния, ляв ъгъл на справката е поставена резолюция „Да“ с дата 22.10.2019 г. и с подпис, за който е логично да бъде прието, понеже прилича на този от Заповед № 227з-27/14.01.2020 г., че е на началника на Сектор „Разследване“. С други думи, на 22.10.2019 г. дисциплинарнонаказващият орган е установил извършеното нарушение и самоличността на нарушителя, т.е. – нарушението се смята за открито на същата дата, предвид чл. 196 ЗМВР. От това следва, че дисциплинарната отговорност е ангажирана, след като е изтекъл двумесечния срок, определен с чл. 195, ал. 1 ЗМВР, имайки предвид датата на изготвената справка от 22.10.2019 г. Без значение е обстоятелството, установяващо се от приложеното на л. 47 от делото писмо, че с друго писмо, рег. № УРИ 227р-21436/07.01.2019 г. (л. 47) началникът на Сектор „Разследване“, при ОЗ РУ – СДВР е изпратил в СДВР проект на заповед за налагане на дисциплинарно наказание, за съгласуване. С това писмо, подписано от началник „ОКИАД“ – СДВР дисциплинарнонаказващият орган е уведомен за констатираните „пропуски“ в проекта, като е дал конкретни указания за отстраняването им. Д. срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР обаче, следва да се брои от деня, следващ датата на регистрационния номер на Справка № 227р-18725/22.10.2019 г., т.е. - от 23.10.2019 г. Тогава дисциплинарното нарушение и нарушителят следва да се считат за открити, по смисъла на чл. 196 ЗМВР, тъй като е било установено, че жалбоподателят К. е водела неритмично досъдебното производство, поради което е била отстранена от наблюдаващия прокурор. Трябва да бъде отчетено, че ответникът е представил доказателства (болнични листове – л.л. 34, 35 от делото) за това, че от 24.10.2019 г., до 22.11.2019 г. С. К. е ползвала отпуск по болест (от 24.10.2019 г., до 01.11.2019 г. и от 13.11.2019 г., до 22.11.2019 г.) – общо 18 дни. Следователно – на лице е била причина за спиране на срока, предвид ал. 3 на чл. 195 ЗМВР. Това означава, че двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР: е започнал да тече, считано от 23.10.2019 г. (за един ден); от 24.10.2019 г., до 01.11.2019 г. (за девет дни) срокът е спрял да тече; от 02.11.2019 г. и до 12.11.2019 г. е изтекъл срок от 11 (единадесет) дни; от 13.11.2019 г. и до 22.11.2019 г. (за девет дни) срокът отново е спрял. Отчитайки спиранията (общо за 18 дни), срокът за налагане на дисциплинарно наказание е изтекъл съответно на 11.01.2020 г., но процесната Заповед № 227з-27/14.01.2020 г. е издадена три дни след този срок. Проведената след 23.12.2019 г. „съгласувателна процедура“, с начало 07.01.2020 г. не е основание да бъде легитимирано налагането на дисциплинарното наказание след

двумесечния срок. Несъмнено, дисциплинарнонаказващият орган може да прецени, че се нуждае от методически указания, но е следвало да стори това (да получи такива) през времето от 23.10.2019 г., до 11.01.2020 г. Упражняването на такава възможност не е основание за нерегламентирано продължаване на установения със ЗМВР двумесечен процесуален срок за приключване на дисциплинарното производство. В същия смисъл е разпоредбата на чл. 58 от издадената от министъра на МВР Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015 г. „за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи“, макар разпоредбата да споменава изрично само процедурата по чл. 207, вр. чл. 203, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

В заключение, предвид изложените мотиви Заповед № 227з-27/14.01.2020 г. представлява незаконосъобразен индивидуален административен акт, понеже е издадена при наличие на съществено нарушаване на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 АПК, вр. чл. 195, ал. 1 ЗМВР).

Този изход на спора определя като основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разносните му водене на делото – държавна такса и адвокатско възнаграждение, в размер на общо 910 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от С. К. К. издадената от началника на Сектор „Разследване“, при 03 Районно управление – Столична дирекция на вътрешните работи - МВР ЗАПОВЕД № 227з-27/14.01.2020 г., с която на жалбоподателя – старши разследващ полицаи в Група „Разследване на криминални престъпления“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да възстанови на С. К. К. – ЕГН: [ЕГН] разносните за водене на делото, в размер на общо 910 лв. (деветстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: